

Előfizetési díj:
 Egészévre 4 ft., Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.
Hirdetmények:
 3 hasábos petítor egyszer 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr., Bélyegdíj 30 kr.
 Nyilttér petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
 szellemi és anyagi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
 Bérmentetlen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.
 Kéziratokat nem küldünk vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Zala-Egerszeg szt.-iváni vasutügy.

(Folytatás.)

Hogy megvan-e a vállalatra szükséges pénzünk? Igen nem sértek meg valakit, ha saját tárcám után itélve őszintén kimondom, hogy leszámítva városunk néhány pénzes polgárát, leszámítva vidékünk vagyonos földes urait, a tollunk aránylag követelhető összeg nincs kész. De ez, valamint a fenti deficit se sürgősszen el bennünket. Nil mortalibus arduum est mondja Horatius; — erős akarattal és áldozatkészséggel előállítható a pénz is.

Arra el kell készülnie lennünk, hogy a tőkék emerei, a kikhez a vasut létesítése végett előmunkálatainkkal fordulnánk, a pálya jövődelmét s kiadásait mindezek előtt óvatosan és szakértő ismeretükkel kiszámítani fogják, s miután a számítás eredménye minden esetre a mutatkozó hiány lesz, sem egyes pénzember, sem részvénytársaság a pálya létesítésére vállalkozni nem fog, hanem meg kell arról győződnünk, s kiindulási pont gyanánt mint axiómát elfogadnunk, hogy ha akarunk vasutat, azt magunknak t. i. az érdekeltségnek kell az utolsó krajczáig saját erőnkkel létesíteni.

E végett tehát, mint hogy az 1881. 31. t. c. 14. §-a kimondja, hogy az elsőbbségi kötvények az elsőbbségi részvényekkel együtt az engedély okmányban megállapított tőkének — (300000 ft) — háromötöd (3/5) részét — (180000 forint) — nem haladhatják meg, a 2/5 részre vagyis százhuszötven forintra a vasut kiépítése céljából az érdekeltségnek önmagából részvénytársaságot kell alakítani.

E részvénytársaság 1200 darab 100 forint névértekü részvényre állítandó; — ezen 1200 részvény tulajdonosai építették a vasutat, s azok tulajdonát képezendik az.

Az engedély az idézett törvény 2-ik §-a szerint legfeljebb 90 (kilencven) évre adatik, mely idő lejártá után a vasut minden kárpótlás nélkül az állam tulajdonába jut. A részvényekre adott tőke tehát, — ha csak a vasut jövődelme akkora nem lesz, hogy az osztalékból az 5-6 szokásos kamaton felül még tőke törlesztésre is marad — a részvényeseknek vissza nem térül.

A kiindulási alap tehát az 1200 darab száz forintos részvény elhelyezése, vagyis ezeknek az érdekeltség tagjai által megvétele és a 120000 forintnak vagy egész összegben lett befizetése, vagy legalább is minden részvényre 30 százaléknak (30 forint) a százhuszötven forint után 36000 forintnak készpénzben lett befizetése, a 70 százaléknak a lekötött ingatlan értéke által kétszeres fedezetet nyújtó jelzálog bekebelezése által biztosítása, — községeknek törvényszerű módon vállalt kötelezettséggel

fedezése; mert míg ez meg nem történik, addig sem a részvénytársaság meg nem alakulhat, sem az elsőbbségi részvényeket, elsőbbségi kötvényeket ki nem bocsáthatja, sem az építés tényleges megkezdésére az engedély ki nem adatik (1881. 31. t. c. 13. §.)

Remélni merem, hogy az 1200 darab 100 forintos törzsrészvény átvállalása, erre a 120000 forint beszerzése, ha félre tesszük a szűkkelöltséget s áldozatkészséggel büszkölünk az ügy mellett — létesíthető, mert az 1200 törzsrészvényből

Zala-Egerszeg város — község — mint erkölcsi személy átvállal	700 drb.	70,000 ft
Zala-Egerszegi 20-30 vagyonosabb lakos 5-10 darabjával	150 "	15,000 ft
a többi zala-egerszegi lakos tekintve hogy 500 ház szám van, egy ház után csak 20 forintot, 5 ház után 1 drb. részvényt számítva átvállal	100 "	10,000 ft
a vidéki érdekeltség földes urai, jobb módú birtokosai	150 "	15,000 ft
a vidéki 75 érdekeltségi község mint ilyen 1-2 részvényre számítva	100 "	10,000 ft
összesen:	1200 "	120,000 ft

Hogy Zala-Egerszegen ne találkoznék 20-30 polgár, a ki tehetsége arányában kétszáz-tól—ezer—kétezer forintig törzsrészvényeket át nem vállalna, — hogy Z. Egerszeg 500 háztulajdonosa — ki többet ki kevesebbet vagyoni tehetségéhez képest — de legalább is ketten—három—négyen legfeljebb ötven száz forintig, átlag egy ház tulajdonos 20 forintig részvényeket át nem vállalnak, — hogy a vidéki földes urai s vagyonosabb birtokosai akkor — midőn Zala-Egerszeg 20-30 lakosa 15000 forintot áldoz, ugyanannyit ne áldoznának, — hogy a vidéki 75 érdekeltségi községe összesen annyit, mint a városnak náluk aránylagos számára tekintve sokkal szegényebb lakói ne áldoznának — feltennünk nem lehet; mert ha emyit sem akarunk egyénileg áldozni, akkor hasztalan a dologról tovább beszélni, akkor kár volt bekapni, s még nagyobb kár az előmunkálati költségekre költeni.

Mint a fenti kiszámításból láttuk, az oroszlábrész 700 darab részvény 70000 forinttal Zala-Egerszeg városnak jutott, s ez nem is lehet másképp, mert az ő legfőbb érdeke egész jövője forog szóban.

„Könyvűt ám kivetni, de nincs miből fizetni!“ mondják erre sokan. Magam is azt mondom: s erre én csak egyetlen utat módot tudok ajánlani, t. i. van 151^{81/1000} hold legelő birtokunk, ebből el kell adni 50 holdat; — 200 forinttal számítva holdját — — — — — 10000 ft felső erdei birtokunk 205^{81/1000} hold; ezt

egészen el kell adni 150 forinttal számítva holdját — — — — — 30825 ft a 10 hold mándi rétet el kell adni; holdját száz forinttal számítva — — — — — 1000 ft 30 hold város rét holdja 300 forinttal eladva adja továbbá a város a szükséges mennyiségű összes vasuti talpfákat. Tekintve, hogy a pálya hossza 8000 meter, s 500 metert lehet a pálya udvar vonalaira számítani, — tekintve hogy a talpfák egymástól távolsága átlag egy meter, de a kanyarulókon, a pálya udvarban sürűbben vannak rakva, 9000 talpfát számíthatunk 1 ft 60 krral — — — — — 14400 ft

Mint hogy az alsó erdő 363^{49/1000} hold, egy holdra 24-25 talpfa esik, — a mi bőven kikerül annélkül, hogy az erdő üzeme megtámadva volna. ad végre 500,000 részint téglát, részint cserép zsindelet — — — — — 5000 ft

összesen: 70225 ft mely összeggel a 700 darab hetvenezer forint értékű törzsrészvény árát befizetie.

„Ah! ha mi a mándi rétet eladjuk, ha mi a város réjtét eladjuk, akkor hol lesz a bikáknak a széna?“ — Ne tessék nevetni! Tény, hogy akadnak rövid látók, kik akkor, midőn a város léterdeke forog fenn, ily kicsinyes ellenvetésekkel állnak elő. Megnyugtathatom őket, hogy a még megmaradó 101 cath. hold legelőből a legjava helyen lekötünk tíz holdat, körül árkoljuk fél öles árokkal, bekerítjük tüskével, terem ott annyi egészséges jó széna, hogy bőven elég lesz a bikáknak.

Felkiált azután igen sok. Ah! az nem járja! a 151 hold legelő, meg az Alsó- és Felső erdő nem a városé mint községé, hanem a városi egyes birtokosoknak mint volt urbéreseknak a legelő elkülönzés folytán a földes ur által kiadott magán tulajdona felosztatlan közös használatban elannyira, hogy miután Zala-Egerszeg lakóinak semmiféle fájészati haszonvétele nem volt, s a fával benőtt ugynevezett Alsó- és Felső erdő terület is legelő illetőségbe adatott, ezen erdő is a városi volt urbéres jellegű lakosoknak kiadott urbéri legelő jogi természetével s nem községi erdő jogi minőségével bírnak, ezen legelő s felső erdő területnek tervelt eladását tehát a község, mint ilyen el sem határozhatja.

Ez ellenbe nyomban felkiki: igaz ugyan miszerint az Alsó- és Felső erdő nem fájészati haszonvétele — hanem legelő illetőség fejeben adatott a volt urbéresek javára, ámde ugy a legelő valamint az Alsó- és Felső erdő tulajdonosa gyanánt a helyszínelés alkalmával „Zala-Egerszeg mezővárosi közönség“ és nem a zala-egerszegi volt urbéres birtokosság lett felvéve, — s ez a mai napig sem lett kügazítva, — tehát a város mint község ugy

„Zalamegye“ tárcája.

Megilleti-e a középkort az annyiszor hangoztatott „sötét“ jelző?

Félve nyulok a tollhoz, hogy egy oly kort fessek erkölcsiében, melyet már a legnagyobb elmék (?) is „sötét“ jelzővel ruháztak fel; habozva vetem tanulmányaim eredményét a papírra, tartva attól, hogy ugy járok szerény kis művemmel, mint a fűzfapoeták verselményei, melyek olvashatlanul jutnak a papirkosár fenekére.

De mindamellett, jóllehet az utóbb említettem művek sorsára jutna is értekezésem, igazságérzetem nem engedi, hogy oly körülmények közt, midőn sárral piszkolnak be oly kort, mely tiszteletet parancsol, azt attól megúszítani ne törekedjem. Igen a középkort sötétnek, barbarnak mondani, mint azt nem rég tette Vámbéry „Magyarok eredete“, dr. Bánóczy a „Philosophia“ és Dománovszky „A bölcsészet története“ című műveikben: tiszteletlenség, sőt az ily jelzők az említett tudósok középkori ismereteire furcsa világot vetnek. Hangzatos szavakkal megítélni vagy jobban mondva elítélni argumentumok nélkül valamely kort komoly tudósokhoz semmiképp sem illik, mert ha ismernék ama kort, aligha nyilatkoztak volna arról ugy, amint nyilatkoztak. De mea pace legyenek ők ugy meggyőződve, hogy a középkort méltán megilleti a „sötét“ jelző, lesznek tudom mindig s valamint voltak is ko moly elmék, kik a szóban forgó korról szebben, méltányosabban nyilatkoznak, kiknek látása tovább terjed a „renaissance“ koránál. Tovább, mondom, mert tudósaink legnagyobb része a Voltaire-ek, Dalambertekkel kezdik számítani a műveltség újjáébredését, részben felekezeti szempontból, részben mert így vélekedni ma már divat. Nem ily felekezeti szempontból

ítelt a középkorról a protestans Quizot „Európai polgárosodás története“ című művében; nem ily felekezeti szemüvegen át vizsgálta e kort a híres protestans Leibnitz, s lám egyiksem tagadja meg a középkortól elismerését. Nem ily divatos majmolásról tesz tanúságot Cantu, midőn VII. köt. 20 lapján így ír a középkorról: „Nem voltam képes durvának nyilvánítani azon időköt, melyek a Westminster és a párisi Notre Dame-ot építették, azután Granada és Toledo esodáit, Rheims, Amiens, Artum és Köln és Rouen székeségházait s más képzelményes teremtményeit oly eredeti stílynak, melyet barbarnak a pedansság nevezhet; nem tarthatám tudatlannak ama kort, mely feltalálta az órákat, a szélmalomokat, a rongypapírt, mely egyik szerzetes által az ellenlábiaknak, egy másik által a léghajókat és gőzerőt, előre sejteté; mely az életbe annyi kényelmet hozott be; kéményeket, a kávé, czukrot, abroszokat, nyársakat és üvegtükröket; mely felszabadítá a tulajdönt és ennek felosztása által az egyenlőséget és igazságosságot készítette elő; mely feléleszté a kézművi gazdaságot, mely mióta Róma Karthagó felett erőt vett, porban feküdt; mely az érték jegyeket a váltók által kétszeresíté; mely az erőnűtan legnehezebb feladatait megoldá, a chemiát...“ gazdagítá; mely az európai kerteknek a hívelyeseknek és hasznos növényeknek legnagyobb részét és a ritkább szépségű virágokat, a tényüzésnek a selymet, a lovagoknak a nyergét és kengyelt, az optikának az üveglencsét, a hajózásnak az iránytűt adta, s biztossá tón minden haladást a puskapor és könyvnyomatás által...“ Igen tudós férfaink egy része: „Önzésében nem tud, nem akar igazságos lenni a mult nemkülönbén a középkor századai, azoknak netalán kiféjtett tudományos eredményei és elismerésre méltó erkölcsi érdemei iránt.

Az igazság szeretet hiánya tehát az, mely tudósaink egy részét az obiektivitás teréről a középkor illetőleg lesodorja, s ezen igazságszeretetet felébreszteni

a szóban forgó kor iránt lesz művem negativ, — pozitív célja pedig kimutatni amennyiben tehetségemben áll, a „sötét“ jelző jogosulatlanságát.

Minden kornak megvannak a maga fény- és árnyoldai; azonban csupán ez utóbbiak szerint ítélni meg valamely kort, amennyire méltánytalan, ép annyira nem illik a komoly történetbúvárhoz, a higgadt történet íróhoz. Pálczát törni valamely kor felett csak azért, mivel az jellemünk műveltségi fokát el nem érte: igazságtalanság. A történet írónak a kort a maga valóságában kell felfognia annélkül, hogy ideális eszméit abba át vinné; annélkül, hogy azt a lelkében ama korról támadt kép szerint ítélné. Nem a lelkünkben támadt kép szerint, hanem ugy kell vennünk a kort, amint van. S ha ugy vesszük, soha sem fogjuk figyelmen kívül hagyni annak előzményeit, mint amelyek annak megértésére szükségesek.

Aki tehát a középkorról akar tiszta fogalmat szerezeni, ki azt a maga valójában akarja megismerni, ki annak műveltségéből akar tudományt szerezeni, a legyen körültekintő, vegye számba az előzményeket és ama körülményeket, melyek a tiszta fogalom alkotására feltétlenül szükségesek. Így vizsgálva a középkort, látni fogjuk, hogy sok van abban, ami elismerésünket megérdemli. Igaz, hogy a középkori művelődés tisztán katolikus, igaz hogy nagybárra papok azok, kik annak folyamán a művelődés zászlóját magasan lobogtatták, de azt hiszem, ez nem ok arra, hogy ama kor felett pálczát törjünk, hogy ama kort tudatlannak, sötétnek, barbarnak bélyegezzük? Legyünk inkább büszkéek arra, hogy Aziából mint bölcsésből indult ki a művelődés, melyet a nyugoti Europa tevéen magáévá, ezáltal minden más világrészt messze felül haladt.

Ne ijedjünk meg tehát a catholicismustól, a műveltség uttorójától, a papoktól, mint bizonyos állat a vörös posztótól, mert a catholicismussal, a papokkal van

a legelővel mint az erdővel, mint telekkönyvi tulajdonnal rendelkezhetik; — a minthogy eddig is a városi képviselő testület rendelkezett az erdővel, — eladva az alsó erdőn temérdek fát, a melynek árából felszerelte a polgári iskolát, kifizette a boszniai fuvarokat, beültette a város két fő utcáját sorfákkal.

Rögtön válaszolják amazok: ez így áll most, s hogy így van s így történt, elég hiba; hanem hát a telekkönyvi kiigazításnak még helye van, ezt egy a legelő területnek, sőt a fával benőtt Alsó- és Felső erdő nevével legelőnek is felosztását, illetőleg pedig a hányados részek megállapítását, a volt urbéres mint tulajdonosok egyéni — habár közös birtokába juttatását, a telekkönyvben kitüntetését még mindig kérelmezhetik; sőt még ha az alsó- és felső erdői területek jogi természetük szerint is erdőnek mondatnának ki, még akkor is ezeknek egyéni felosztását is kérhetik, mert az 1871. 53. t. c. 32. §-a azt rendeli, hogy a volt urbéresek számára kihasított erdőt, mint ezeknek közös erdejé, nem pedig hogy mint községi erdő kezelendő, az 1879. 31. t. c. 17. §-a pedig azt rendeli, hogy az urbéri rendezés alkalmából erdő illetőség fejében a volt urbéresek tulajdonába átment erdők csak addig kezelendők gazdasági rendszeres üzemterv szerint, míg közösen használtatnak; miből önként következik, hogy nem közösen is használtathatnak, az az egyénileg is felosztathatnak.

Ah! ez elmagyarázása a törvénynek, mondják a felosztást ellenzők; — a 17. §. csak a közbirtokossági erdőkről mondja azt.

Igen ám! vissza vágnak amazok, — de a 17. §. határozottan azt mondja: „ezen elnevezés alatt (t. i. közbirtokossági erdők) értetvén az urbéri rendezés alkalmából mint erdő illetőség, a volt urbéresek tulajdonába átment erdők is.”

Ezen még át sem estek, midőn már előáll az egyéni felosztási kulcs megállapításának kérdése. Az egyik rész azt mondja, hogy a 720 catasztralis vagy is 960 1200 fős holdat kitevő legelő, alsó- és felső erdei közös birtok csak is a rendezés alkalmával létezett circa 480 borsóság tulajdonosáé, annál inkább, mert ime a folytonos gyakorlat szerint, a kinek borsósága nincs, ha még annyi külső birtoka legyen is, a legeltetést nem élvezheti; — mire a másik rész azt feleli, hogy ez képtelenség, mert ez azt foglalná magában, hogy a zala-egerszegi házhelyek (borsóságok) mind zsellérházhelyek (a plebániák s majorsági, s igen csekély curialis birtokon kívül) a többi mintegy 2880 hold külső birtok pedig, mint hogy sem foglalás, sem irtvány, sem pusztatelek, sem béröld nem volt — maradvány föld lett volna; — ez pedig nem volt, mert a szombathelyi püspökség mint földes ur az összes külső birtok mint urbéri telki külső tartozmány után kapta meg a földterhmentesítést és mert a 960 hold legelő illetőség éppen a külső birtok összes mennyiségéből alakított képzelt urbéri telkek száma után adatott ki, a 960 hold közös birtok tehát csak is a külső birtok arányában osztandó fel — stb. stb.

Igy azután pro et contra el lehet vitatkozni, ha tetszik perlekedni — van a törvénynek elég ága boga, — „ha per — úgy mond had legyen per” — akár addig, hogy majd csak unokáink érik meg a végét; — az alatt a világ villama mi reánk bizon nem vár, hanem repül előre villám vonaton, mi pedig itt ragadunk egy a mint és a hol vagyunk a göcsői sárban; — tespedhetünk, alhatunk, nem fog felbreszteni bennünket halálos álmunkból — a vasuti moraj.

De hát mit tegyünk? Ne legyünk ellensége az ügynek, hogy ne legyünk ellenségei önmagunknak; váljunk meggyőződésünkkel, hogy a legrosszabb akarát sem tehet nekünk nagyobb kárt, mint önmagunk, ha elhagyjuk bukni vasutjainkat. Azért is minthogy a vasut létesítéséhez a törzsrészesvények elhelyezése tekintetében lényeges tényező városunk, ez azonban a 70000 forintot csak is a tervelt eladások teljesítésével szeresheti be, — nyugodjunk meg abban és fogadjuk azt el.

A fentebb egész nyílt őszinteséggel előadott meg-

összeforrva a középkor története, a középkor minden jeles figyelemre méltó mozanata, szóval: a művelődés.

A középkornak jutott a feladat, hogy tovább folytassa ama nagy munkát, melyet Jézus Kr. tanítványaira bízott, mert ne hitegesseük magunkat, mintha a terítés nagy munkája már az ókorban beletelt volna fejezve, jutott ebből a középkornak, valamint az újkornak is. A római birodalom a barbarok beütéséi folytán műveltségében mindinkább hanyatlott, s így nem esoda, hogy az erkörestelenség, mely előbb is már nagy mérveket öltött, ijesztő módon kapott új erőre. Az epicureizmus, mely alkásta a római birodalom létét, megméltelyezte a tiszta erkölest s befurakodott a családi szentélybe, ha lehet így szólunk a pogányoknál; a stoá bölcsélet, mely a septicizmusra vitte a rómaiakat; nem szűnt meg az ókorral, hanem átnyult a középkorba is, hogy annak gyöngé virágait leszakítsa. Ama bünöktől, melyek a rómaiaknál mintegy divatosakká lőnek, a középkor sem maradt ment. S nem is esoda, hisz a folytonos üldözések közepette a catholicizmus eme bajokat, melyek évtizedeken át rágódtek a nemzet testén, egyszerre ki nem irthatta. Idő kellett eme bajok gyökeres orvoslásához.

Romában az epicureizmus befolyása állott oly nagy mérveket öltött a nötlenség, hogy Caesar ez ellen kénytelen volt törvényeket hozni. A magelhajtás, a suffocatio, gyermekkítétel napirenden voltak. Az öngyilkosok száma rendkívüli nagy, valamint a nő értéke szerfölött kicsiny volt, az emberiség legnagyobb része rabszolgaság kemény igája alatt nyugott. Hogy mily szánalomra méltó volt az ily szerencsétlenek sorsa, kitűnik Bumüller következő szavaiból: „A rabszolga sorsa munka volt, de nem maga, hanem urának hasznára, ki őt ezért oly olcsón táplálta, ruházta és szállásolta, amint csak lehetett. A rabszolga jogtalan volt: ura üthet, vészölhet, bilincselhet, sőt meg is ölhet s testével angolnait táplálhat, mint a nagy műveltségű Pollio. A szegény rabszolga erőteljesebb része pedig gladiator lón, hogy ura szeszélyét kielégítse: ontsa véré, s az ekként elfolyt

oldandó jog viszonyokat ne bolygassuk, némuljon el bennünk az önérdék, a magán haszon vágy, bizonytalan eredményért ne civakodjunk, ne perlekedjünk, hanem egyestüljünk azon jelszó alatt: „legyen vasutunk”; e végt cselekedjünk azt s haladjunk azon az uton, a mit a status quo megenged.

A mi különösen az alsó erdőből a vasuti talpfákra a félmillió téglá és cserép zsindele kiégetésére és még tán a fahidhoz szükséges faneműekre megkívántató mennyiségnek levágathatását és kiszolgálhatását illeti, valami nagy nehézségbe éppen nem ütközik, mert mint fentebb előadott, ezen alsó erdő közösen használtatván, a megállapított üzemterv szerint kezelendő ugyan, de azon hatóság, mely a rendszeres kezelés felett felügyel, egy város ily vitalis ügyében az üzemtervtől némi eltérést engedhet, főképp midőn az az erdő állagát éppen nem veszélyezteti.

Az 51 hold legelőnek és Felső erdőnek örök eladása végett kövessük az eddigi gyakorlatot.

Tény, hogy a 960 hold birtok az alakított képzelti telkek száma után összeségben adatott ki, hogy azonban erre mindeddig semmiféle arány az egyéni tulajdoni és használati jog tekintetében sem bírólóg, sem a gyakorlat által megállapítva nem lett, és az összes közös birtok tekintetében a rendelkezési jogot nem a borsóságok vagy külső birtokok birtokosainak gyűlekezete, (birtokossági gyűlés) sem nem a birtokosok közvetlenül önszemélyükben, hanem a városi képviselő testület gyakorolta és pedig gyakorolta oly hatályal, hogy p. o. voltak a 960 hold jelenleg még meglevő közös birtokon felül oly birtokrészek is, melyek a határbeli birtokok között mint csepőtök a rendezés előtt nem magán tulajdonát képezték, a földes ur uralmában nem képezték, a rendezés alkalmával azonban a telkek száma után járt legelő mennyiségbe beszámítva a volt urbéresek javára kiadattak, tehát épen oly jogi természetű s minőségűek, mint a 151 hold legelő, s még is ezen a határbeli elszórvva fekvő közös legelő birtok részleteket a városi képviselő testület törvényszerű eljárás útján hozott határozattal örök árbán eladatni határozta, ez ellen senki az eljárást illetőleg is fel nem szállt, s a birtokok a vevő tulajdonává váltak.

Ezen eljárás útján és gyakorlat folytán a városi képviselő testület közgyűlése a törvényes formák megtartásával határozta el az 51 hold legelő és a Felső erdő eladását, — reméllem nem fog találkozni senki, ki a határozatot jogorvoslattal megtámadná, mert egyéni tulajdoni jogot tehát ily című ellenmondása jogosultságát igazolni úgy sem lehetne képes; — a nemine contra dicente hozott községi határozat tehát az arra hivatott hatóság által jóváhagyatni, ennek alapján pedig — minthogy telekkönyvi tulajdonosként úgy is Zala-Egerszeg városi közönsége szerepel, a tulajdonjog a vevő nevére bekebelezetni fog (telekv. rend. 69. §.)

Bocsánat, hogy e ponnyal oly soká időztem, de meggyőződésem szerint ez az a lényeges sarkalatos pont, mely körül az ügy fog, s melynek keresztülvitele azt eldönti.

Az 1200 darab törzsvényre ekkép a 120000 frt befizetve lévén, beszerzendő még a b. alatti felszámítás szerint 180000 forint, mi tehát az 1881: 31: t. c. 14. §. értelmében elsőbbségi kötvények és elsőbbségi részvények kibocsátásával lenne eszközölhető. Tekintve azonban, hogy az idézett 14. §. első bekezdése azt mondja, hogy elsőbbségi kötvények csak az esetben adhatók ki, ha azoknak kamatozását és törlesztését a vidéki érdekelt birtokosok biztosítják, tekintve, hogy e biztosítás jelzőlóg bekebelezéssel volna eszközölendő, — tekintve, hogy a törlesztés csak hosszabb idő lefolyása alatt leendene teljesítendő s az egyes birtokostól azt remélni de méltányosan kívánni sem lehet, hogy birtokát bizonytalan tartamra hosszú időre, s egy különböző esélyek által érinthető kétes jövőjű vállalat jövedelmei biztosítására jelzőlógilag, vagy csak személyes kötelezettségét és

vért „vilis sanguinis“-nak nevezték. A szelid Traján 103 napig tartott állat viadalt, amely idő tartama alatt mint egy 10000 gladiator hunyt el.

Ezek után kérdem, hol mutatkozik eme tényekben ama annyiszor magasztalt római műveltség? De tekintsük evvel szemben a középkort és befogjuk látni, mily óriási különbség van e tekintetben az ó- és középkor közt. A középkor a catholicizmus behatása alatt a nőnemet, valamint a rabszolgát alacsony megvetett helyzetből felemelte. Az egyenjúság behozatala által a „nő“ felemeltetett és benne ritka érzelmek: bátorság, gondolat fenség s személyes méltóság érzete támadt fel; a gyöngédség pedig a nőnem iránt a lovagiaságban érte el legfőbb fokát. Igen az annyiszor sötétnek declarált kor szüntette meg a nők alárendelt szerepét; ez képezte ki a nőket a kolostorokban; ez emelte fel a házasság felbonthatlansága által a nőnek értékét a szent írás eme szavai szerint „et erunt duo in carne una.“

A Svábtiükör mondotta ki, hogy a „férfj és nő egy test egy lélek“; a Szásztiükör pedig, hogy felesek. A középkorban lett az anya a család középpontjává, a középkorban kezdett a nő szüztisztaságára féltékeny lenni, miután a catholicizmus tanai behatása alatt egyéniségének s értékének tudatára ébredett. A középkor száműzte kebeléből a görögök, főleg a spartaiaknál divatos polyandriát, — s a rómaiaknál megszokott polygamiát, mint a melyek annyi rosznak kuttfejei valának.

Az azonban nemcsak felemeltetett a középkorban a nő, hanem még jogokban is részesült; így már a XI. század körül örököségi joggal bírtak. Vermandois és Amiens 1077—1141 nőkre szállt; 1203-ban Anjou, 1218 Turenne, sőt Beatrix és Mathild grófnők szerepe a középkorban eléggé ismeretes. Gyűléseken elnökölhettek, tanácskozhattak; sőt gyakran a legfőbb ügyek kezelését, a kormányzást is magukhoz ragadták.

Mennyivel magasztosabb tehát a középkor az ókoránál, ama kornál, melyben Plato, Aristoteles a nőt a rabszolgával egy rangba helyezték. Nem művelődés-e a nőnek felemelése; s nem tiszteletreméltó-e e tekin-

felősségét is leküsse, ugyanazért az elsőbbségi kötvények kibocsátása műveletét általában elejtünk kell.

Tehát elsőbbségi részvények kibocsátása útján kell a 180000 forintot beszerzeni. Az elsőbbségi részvények abban különböznek a törzsrészesvényektől, hogy mint nevék is mutatja, az alapszabályok szerinti összes kamatokra a törzsrészesvényesek előtt elsőbbségi illeti, habár a vállalat jövedelméből a törzsrészesvényekre egy fillér sem marad. Ezen felül az elsőbbségi részvényeket a törzsrészesvényekkel szemben egyéb előjogok is illethetik, melyek az alapszabályokban tüzetesen megállapítandók.

Vállalatunkat tekintve, ilyen leend minden esetre az elsőbbségi részvényeknek a társaság által successive beváltása, visszafizetése (törlesztés) s ennek megtörténtéig az elsőbbségi részvények javára a kamat biztosítás.

Ily előjogok biztosítása mellett tehát a 180000 forint beszerzése végett 1800 darab 100 forint névértékű évi 5% százalékkal kamatozó elsőbbségi részvény leend kibocsátandó. — Igen természetes előbb már keresni s találni kell egy pénzintézetet, vagy társulatot, vagy egyes bankárt, a ki ezen 1800 darab elsőbbségi részvényt szerződésség átveszi s realisálja, és arra a mi részvénytársaságunknak az értéket kifizeti.

Ezen érték pedig reánk szerencsés körülmények között a következő leend.

A 100 forint névértékű elsőbbségi részvényekre az átvállaló részvényenkint tényleg nem 100 forintot fizet ki, hanem (legkevesebb tíz százalék nyeresémet kíván magának) részvényenkint tehát csak 90 forintot az 1800 darab részvényre 90 forinttal 162000 forintot ad, ebből azonban részvénykiállítási s egyéb költségek címén követel 2000 forintot, tehát az 1800 darab részvényre tényleg kap a részvénytársaság 160000 forintot. — az átvállaló pedig a 180000 forint 10%-kát 18000 forintot, s a költségek címén 2000 forintot, együttesen 20000 forintot, mint a b. alatt kiszámítottat.

De követeli ezenfelül még az 5% kamatbiztosítást is. Ezt már azután az érdekeltségi kör községeknek, Zala-Egerszeg mezővárosát is beleértve kell magára vállalni és pedig az összes 300000 forint építési tőke kamatajára nézve. Erre a községek az 1880: 31: t. c. 9. §. által feljogosítottak, hogy t. i. a helyi érdekű vasutak részére legfeljebb tíz évre kamatbiztosítást átvállalhatnak.

Ha az 1800 darab elsőbbségi részvény ilyképpen elhelyezése sikerült, — akkor a 300000 forintban felszámított összes költségekből a tőkebeszerzési 20000 forint ki lévén elégitve, a 280000 forint a 120000 forint törzsrészesvények és 160000 forint elsőbbségi részvények tényleg értékesített összegével fedezve lett, a vasut tényleg kiépítésére az engedély kiadatik s az megkezdethetik.

Mint előbb említém, a kamatbiztosítást az érdekeltségi kör községeknek kell átvállalni; mert a kamatbiztosítás nélkül az elsőbbségi részvények átvállalása éppen nem remélhető akkor, midőn a vasut kimutatható jövedelme 112000 forint, mely ellenébe 250000 forint évi kiadás s 14000 forint évi hiány mutatkozik.

De említém azt is, hogy az elsőbbségi részvények javára egyéb előnyök is, így p. o. azoknak teljes névértékű összegükben a társaság által successive leendő beváltása is az alapszabályokban kikötendő, mi abban leli magyarázatát, hogy a helyi érdekű vasut legfeljebb 90 év után ingyen az állam tulajdonába megy át, az elsőbbségi részvényes tehát — a ki respective kölcsön és nem mint a törzsrészesvényes saját közvetett érdeke miatt adta a vasut építésre a pénzét — ezt el nem vesztheti, vissza kell az adott tőkét kapnia, ezt tehát csak is a törzsrészesvényesek vállalata tartozik visszatéríteni.

Mikép történhetik ez? Az 1881: 31: t. c. 10. §. szerint a törvényhatóságoknak jogukban áll a helyi érdekű pályák építését közmunkájuknak, vagy közmunka váltáságuknak egy részével segélyezni és pedig a közmunka váltáságai segélyezést legfeljebb tíz évre biztosíthatják. Zalamegye törvényhatósági bizottsága a mult évben hozott határozatával a Pápa-Sümege-Keszthelyi tervbe vett vasut kiépítésé segélyezésére az érdekelt sümegei járás összes közmunka váltáságát tíz évre az építés

terben is a szóbanforgó kor? Ily magasztos elvek alapján szüntette meg a középkor a magelhajtást, a suffocatio, a gyermekkítétel.

De állítsuk a középkort az ókorral a rabszolgaságot illetőleg szemben s lássuk, vajjon micsoda eredményre jutunk? Homerosz azt mondja, „hogy Jupiter a rabszolgákat megfosztá esztől“, s ez nem csupán Homerosz véleménye, a rabszolgákról közös ezen elfogás egész korával. S lám a középkor evvel szemben kimondja, hogy Isten előtt mindnyáján, akár szabadok akár rabszolgák legyünk, egyformák, egyenlők vagyunk. S ezen elvből kiindulva folyvást a rabszolgák folszabadtásán fáradozott. Igaz, hogy a rabszolgák felszabadtásának nagy ténye nem volt egyszerre végrehajtható, de azért a dolog érdeméből mitsém von le. Sőt ellenkezőleg, józan belátásra mutat. Avagy mily zavarok állottak volna be, ha a katolika vallás egyszerre szabadította fel a rabszolgák annyi millióit, ama rabszolgákat, kik kizárólag s egyedül voltak a földművelők tényezői? Avagy mi történt volna a felszabadtott rabszolgákkal? Az előbbi esetben a földművelés egészen pangásnak iudult volna, az utóbbi esetben pedig a szegény felszabadtott rabszolgák az éhhalálnak néztek volna elébe. Ép eme következmények tudatában a középkor a rabszolgák folszabadtásával csak lassú léptekkel haladott előre anélkül, hogy azokról megfélekedett volna. Nem, sohasem feledkezett meg az egyház eme szerencsétlen páriákról, kik barmokhoz hasonlólag tengették életüket. Hisz alig találunk zsinatot, mely a rabszolgák állapotát enyhíteni ne törekedett volna. Így többféle intézkedést tőn a lyoni (566) a rheimsi (625), a londoni (1102), a koblenzi stb. zsinat a rabszolgák érdekében. S minthogy a rabszolga urának föltétlen birtokát képezte, elannyira, hogy annak élete fölött ura rendelkezett, a 616-ban Franciaországban tartott zsinat kimondotta, hogy minden rabszolga szabad lesz, ha az érte járó váltáságpénzt kifizeti. Ezáltal módott nyújtott a rabszolgáknak a szabadulásra, s a keresztényeknek a felebaráti szeretet gyakorolhatására.

hívjuk fel főképp kerületünk vagyonos osztályának áldozatkésztségét.

S erős bizalmunk, hogy ezen kérelmünk nem fog eredménytelenül elhangzani.

Hisz minden házban, minden nagyobb háztartásban, folyton szüksége van az oly tárgyaknak, melyeket iparosaink legnagyobb része képes előállítani s melyek kintinó kiállításáról már maga azon körülmény kezeskedik, hogy azok a kiállítás számára készíttetnek.

Méltóztassék azért teljes bizalommal, akár ezen kerületi, akár az egyes helyi bizottságokhoz fordulni, kik is a megrendelések közvetítését a legnagyobb készséggel eszközölködnek.

Fel tehát a munkára! Egy rövid hónap áll még rendelkezésünkre, de meg vagyunk győződve, hogy ezen hónap alatt is sikerülend a hivatott tényezők hazafias közreműködése mellett ezen ügynek a kiállító oly számát megnyerni, hogy általa kerületünk termelő képessége minden irányban teljesen képviselve leend.

Kelt Sopronban, 1884. február havában.

A soproni kerületi kiállítási bizottság.

Nagy-Kanizsa, 1884. február 19-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

Zalamegye alispánjának, tekintetes Svastits Benó urnak 1973/84 szám alatt kelt és a ló tenyésztés előmozdítása érdekében a tenyész mének sorsolása, illetve az apa mének fedeztetési engedélyének megadására irányzott közrendeletének foganatosítása az e tárgyban Dervarics Imre ur elnökle alatt Pálffy Elek és Talabér Kálmán kiküldött bizottsági tag urak által a mai napon eszközöltetett.

A kanizsai járás ügybuzgó szolgabírája Svastits Károly ur által jó eleve értesített tenyész anyag birtokosai által elő vezetett méneket a kiküldött bizottság nagyszámú érdeklő közönség jelenlétében megvizsgálván, az elővezetett 21 darab tenyészmen közül 13 darabot, mint a tenyésztésre alkalmasat osztályozott, még pedig a pesti papnövelde kis-komáromi uradalmanak saját nevelésű 1 db., Inkey László urnak (Récséről) 1 db., Clement Lipót pallini lakosnak 3 db., Müller József füzvölgyi lakosnak 2 db., Csepregi Istvánnak 1 db., Vajda Istvánnak 1 db., Gergő Györgynek (Sormásról) 1 db., Tóth Imre bakónaki lakosnak 1 db. és Fülöp József, Grabant János szepetneki lakosoknak egy-egy darab menjét.

A bizottság kintizott feladatához hiven ragaszkodva csak is minden tekintetben alkalmas ménlovnak engedte meg a fedeztetést, mert a többi elővezetett, de a bizottság által visszautasított mének közt is voltak olyanok, melyek szükségül használhatók lettek volna, de mivel a czél az, hogy a lovak nemesítése a hasznossággal együtt elvértessék, ezért a kiválasztásnál és az engedély kiosztásánál szigorúan a gazdaság érdeke volt figyelembe véve; de népünk is belátva a bizottság szigorát, csak is a legalkalmasabbnak látszó esikőit hagyja meg tenyészanyagul.

A tenyésztésre alkalmasnak találtak közül, a pesti papnövelde kis-komáromi uradalmá által, ugy Inkey László ur, valamint Clement Lipót és Müller József által elővezetett méneket emelhetjük ki, mint olyakat, melyek mind erőképessegre, mind csúnya nézve a többi előállított mének között tetszésünket első sorban érdemelték és mivel tudjuk azt, hogy az általános mozgósítás esetére előállítandó és besorozandó anya kanczák vemhességük esetére, ha ily engedélyezett mén által fedeztettek, a besorozás alul felmentvük, szükséges hogy az ily mén által fedezett kancza tulajdonos igazolványt

zat, magánboszu, magánhad, erkölstelenség s egyéb bűnök és undokságok többé kevésbé minden egyes népnek sajátjai voltak. Így a jötték még 924 körül is emberáldozatokkal tisztelték isteneiket, valamint a normannok is nem kevésbé előbb hagyták azt abba. Sőt, hogy saját elődeink a magyarok sem voltak minden bűnöktől mentek, kintinik ama rettegésből, mely Olaszországot elfogja, valahányszor ott a magyarok neve említettett. Az olaszok rettegése elődeinktől oly nagy volt, hogy azok nevét még letenyéjükbe is beszórták s ekként főházkodtak a mindenek alkotójához: „A magyarok dihéltél: mens meg Uram minket. A rabszolgaság nálunk is megvolt s sz. István szüntette azt meg. Egyáltalában, ha vizsgáljuk a középkor elején berohanó néptörzsek erkölcsét, többé kevésbé szomorú jelenségekre bukkanunk, melyek azonban annak folyamán mindinkább és inkább eltűnni kezdenek, s azok helyét az erények váltják fel. S e nehéz munkának véghez vitelében ama nagy férfiakat illeti meg a babér, kik áthatva a felebarát szeretet melegétől, s nem törődve az élettel, a barbarok erkölcsének regenerálását idézték elő. Oh, mily kedves jelenség a középkorban látni, mint hagyja el az egyszerű szerzetes kedvelt otthonát, atyját, anyját, testvereit csak azért, hogyha mindjárt élete árán is, az egyháznak s közvetve a műveltségnek is, új hivatást szerezzen. Igen a 13-ik században a műveltség méltó alakok, kikkel Europa művelődésének újjászülése össze van forrva: Bonifác, szt. Auzgár, Cyrill, Method, szt. Emeran, Columban, szt. Sabert, Rupert, szt. Arno, szt. Adalbert stb. — neveikkel kezdődik a művelődés hajnala. S hogy lángszavaiknak milyen hatása volt, mennyire megváltoztatták az előbb vad törzseknek természetét, kintinik N. Alfréd szavaiból, kik avval dicsékedett, „hogy aranyperceteket akasztott az utmelléki fákra, és senki sem bántotta azokat.“ Így kezdetek a hittérítők által elhíntet magvak csirázni, virágozni s jó gyümölcsöket hozni. „Uram! te a kala pokkal!“ ily átalakítási tünemény mint páratlan, megérdemli a tiszteletnek ily képen való nyilvánítási módját.

is nyerjen, hogy az adandó alkalommal azt, mint bizonyítékot felmutathassa, miből folyólag Svastits Károly szolgabíró ur az illető méntulajdonosokat a minősítési igazolvány átadásakor kötelemtik teljesítésére betanítván, őket fedeztetési úrlapokkal is ellátta.

Mi pedig, mint a néző közönséghez trtozók, elismerésünket fejezzük ki a bizottságnak a szabatos vizsgálattért, valamint a derék szolgabírónak a pontos elővezetetésért. — Bárha gazda közönségünk ezen, a lótenyésztés által nemzeti vagyonosodásunkra irányozott üdvös eljárást megértene és saját körében ennek emelésére törekednek.

Nagy-Kanizsa rendezett tanácsú város területén mén tartó gazda nem lévén, innét előállítás sem történt.

Kovács János.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Fényes piknik volt f. hó 21-én a Zöldfa vendéglő nagytermében. Bogdán, Botka (Ujfalu), Botfy, Csillaghné Csoknyay, Erdős, Farkas József (Bagod), dr. Gyömörey, Háczky, Hajik, dr. Háry, Hollósy, Könygmayer, Kovács, dr. Mangin, Mihálovits, Nagy László (Andráshida), Rajky, Ruzsich, Skublics Jenő (Döbréte), Skublics László (Besenyő), Skublics Zsigmond, Somogy, Spur, Sturm, Svastits, Sümeghy, Szeesóly, Szigethy, Thassy Lajos (Ságod), Thassy Miklós, Trsztyánszky és Vízycsaládok rendezték, jelen voltak Bogdán Emília, Botka Ernesztin, Csillagh nővérek, Csoknyay Laura, Kiss Mariska, Könygmayer nővérek, Rajky Irén, Ruzsich Anna, Skublics Eugenia, Skublics Marianna, Szeesóly nővérek, Szigethy Elvira, Szalovics Mariska, Sümeghy Magda, Varga Magda, Vízycsalád urhölgyek. — A kintinon sikerült és a jelen voltak teljes mértékben kielégített mulatság reggel hat órákor végződött.

A zalaegerszegi szegény gyermekek karácsonya egylete 1884. évi március hó 2-án d. u. 2 órákor a polgári iskola helyiségében évi rendes közgyűlést tart, melyre az egyleti tagok tisztelettel meghívattak. Kelt Z. Egerszegen 1884. február hó 8-án az elnökség. Tárgy sorozat: 1. Elnöki jelentés. 2. Pénztár megvizsgálására kiküldendő bizottság megválasztása. 3. Pénztárnok megválasztása. 4. Netáni indítványok.

A nagykanizsai városi tisztújításra vonatkozólag vettük még a következő sorokat: február 14-én reggeli 9¹/₂ órákor a már majdnem teljes számban összegyűlt városi képviselők ülését alispán ur szokott ékes és körültekintő beszéddel megnyitotta s miután a képviselő testület magasztos hivatásának betöltésére felhívta, a szavazatszedő bizottságot Hertelendy Béla és Kovács Béla bizottsági tagok elnökle alatt kiküldötte, a közgyűlést pedig 15 percre azon indokból, hogy ez idő alatt az egyes állások betöltéséhez a törvényben megszabott ajánlatok adandók be — felfüggesztette; — ennek letelével az ülést illetve gyűlést újból megnyitván, a pályázat folytán ajánlottaknak névsorát felolvastatta, és mindenek előtt a közgyűlés belegegyezésével azon állások töltettek be, melyekre csak egy-egy pályázó jelentkezett és ajánlatot. A nagy-kanizsai tisztikar a már közzölt értesítés alapján választott meg; a nagy érdeklődést eléggé igazolta ama körülmény, hogy a képviselők teljes számban vettek részt a tisztikar megválasztásánál; a főkapitányi és adóellenőri állások együtt intéztettek el. Ezen állásoknál, ugy az árvaszéki előadói ühőki állás betöltésénél volt a legnagyobb érdeklődés, mert e három állásnál 198 és 199 szavazatot adtak be. Este a város közönsége, hogy Svastits Benó köztisztviselőt álló alispánunk, ugy Babócsay György újlag megválasztott polgármester iránti kegyelet és tisztelet adóját lerója, fáklyás zenével adott érzelmeinek kifejezést. Alispán ur szállása előtt Simon Gábor, a népszónok tartott rövid és megható beszédet, mely többször zajos éljenekkel szakkittatott meg, mire Svastits Benó alispán ur hosszú és érzéssel illusztrált beszédben válaszolt; beszédét több ízben döngő éljenek szakították meg. — Innét a tiszt-

A keresztény eszmék jóllehet lassan, de mintegy hajcsöveken a nemzetek egész testét kezdték átjárni. A kereszténység azon elve, hogy „szeresd felebarátodat, mint tenn magadat,“ nemcsak a rabszolgák vállairól vette le a nehézséget, sőt oda utalt, hogy e főlásabáditottak jogokban is részesüljenek. S itt jutok ama tüneményre, melyet az ujkor teljesen magának vindical elfeledve, hogy annak alapjait már a középkor vetette meg, szölok itt az annyiszor hangoztatott „egylité“ről. Avagy mely korban születt meg amaz osztály, mely a Rütli rétségén Britániában a Wittenage mot-okban az alamegoi corsesek-en oly bátran hangoztatta a szabadságot, s követelte a viszonylagos egyenlőséget. Mely kornak szülötte a polgári osztály keletkezése? E kérdésre megfelel nekünk az echo, a középkor. Mely korban kezdett a nép a papsággal élén jogaiért küzdeni? Tán az ujkorban? Oh nem, hisz az ujkor, főleg pedig jelen fővilágosult századunk nem szabadságot, szabadosságot akar? Tehát mely korban kezdette meg a nép az évszázadokra szóló harcot? Ismét azt válaszolja az echo: a középkorban. Igen a középkor kényserítette szép Fülöpöt, hogy 1302-ben meghívja az összes községek képviselőit, s ugyanazt volt kénytelen tenni már valamivel előbb III Henrik 1265-ben. Spanyolországban már 1134 körül vesznek részt a községek a corseseken, 1231-ben Nassau Adolf alatt Németország is meghívja a császári városokat a püspökök és nemeselek gyűléseire. I. Eduard alatt a nép szava szükséges kellék volt az adó kivetésénél. II. Frigyes pedig 1231-ben meghívja a városok követéit a főurak gyűléscibe. Ime így nyernek a városok, községek s így nyer a nép a középkorban jogokat; így valóstítja meg a középkor lassanként az egyenlőség elvét anélkül, hogy ama végtelbe esett volna, melybe esett az ujkor, midőn a „népföltség“et oly imperterrite hangoztatja. Így részesültek a szolgák, „mert a barbarok eljöttével a rabszolga csak szolgává, paraszttá lett, ki, ha hűbér ura iránti kötelemt teljesítette, sem rabszolgának nem huzcoltatott el, sőt maga ember volt,“

telg közönség beláthatlan tömege Babócsay György polgármester ur lakása elé ment, hol Lengyel Lajos városi főjegyző a város közönsége nevében üdvözölte a polgármestert, kinek tapintatteljes beszédét a közönség megéltézte; az éljen lecsillapultával polgármester ur szintén hathatós beszéddel válaszolt, mely beszéd szintén többször a bevegylt éljenekkel megszakkittatott. Ezután a fáklyás menet a tűzoltó-zene kíséretében a tűzoltó lak-tanya elé vonult, hol a fáklyák kioltattak. — Adja Isten, hogy e fáklyákkal és zenével párosult üdvözlet eredménydús áldást hozzon a városra és közönségre, hisz mindegyik megtisztelt fél a város jóléte és boldogsága érdekében közreműködését felajánlotta. — Este a szabadlevű kör helyiségében közcacsora tartatott, hol a pohár köszöntések egymást felváltva mondtak el; első sorban Eperjessy Sándor párt elnök mondtott felköszöntést Guthman Vilmos öngyására, ki mint a pártnak egyik hű és tántoríthatlan bajnoka, az egylet helyiségét öfelségeik, ugy Tisza Kálmán miniszter öngyéméltósága olajfés-tékü areképeivel ajándékozta meg, mely képek elhelyezése csak pár nappal előbb foganatosítottatott — ezután Svastits Benó alispán ur lett a polgármester ur által felköszöntve — mondtak még többen is felköszöntést. — A közcacsora, melyen 150 résztvevőnél több jelent meg, kedélyesen folyt le, különösen Plihály Ferenc ur kedélyes felköszöntői tették emlékezetessé. — A társaság reggeli 3 óra felé oszlott szét. — Ez volt az ünnepele lefolyása. Kovács János.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Alól-jegyzettek elkeseredett szívvel jelentik Dr. Grész Jánosnak, Zalamegye volt főorvosának, folyó évi február hó 19-ik napján éjjeli 12 órákor, életének 72-ik, boldog házasságának 49-ik évében a halotti szentségek felvétele és hosszú szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó évi február hó 21-ik napján délután 4¹/₂ órákor fognak a csáktornyai sarkertben örök nyugalomra tétetni, — az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 22-ik napján délelőtti 9 órákor fog a helybeli rom. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatattni. Csáktornyán, 1884. évi február hó 20-án. Béke hav-vaira. — Özvegy Grész Jánosné szül. Printz Franciska, neje. Elek, Nándor, Paula férj. Zechmeister Viktorné, Károly, Alajos, László, Gizella férj. Sárosi Lászlóné, gyermekei, Zechmeister Viktor, Sárosi László vői, Orlovics Anna férj. Grész Elekne, Lukinac Natália férj. Grész Nándorné, Kummer Karolina, férj. Grész Károlyné, Schuggerl Zsuzsanna férj. Grész Alajosné, Weisel Ernesztina férj. Grész Lászlóné menyeci, és 26 unoka, számos jó barátja és tisztelői gyászolják a becsületességben megöszült, páratlan jószívűségéről, vidám kedélyéről általános ismert és mindenki által tisztelt, családját rajongásig szerető férfit.

Kataszteri becslobiztossá nevezte ki a m. kir. pénzügyminiszter Svastits Hugó pótbiztost a szomat-helyi kataszteri kerület zalaegerszegi járásába.

A novai önk. tűzoltó egylet által f. hó 18-án saját pénztára javára, a novai vendéglőben tartott tánevigalom — a rendezőség fáradságtalan buzgalma következtében — pompásan sikerült. A szép számmal megjelent vendégek, Rigó zenekarának közreműködése mellett, fesztelenül s a legjobb kedvben mulattak egész „kivilágos virradtig“. Felülizettek: Botka Ferenc 2 frt 50 kr., Balaton József 1 frt, B. M. 1 frt, B. E. 1 frt, Babos Lajos 50 kr., Deák József 2 frt, Duzár István 1 frt, Eppinger Nándor 1 frt, Farkas Ferenc 1 frt, Grész Károly 1 frt, Guttmann Gyula 1 frt, Kaiser Vilmos 1 frt, Lévay István 2 frt, Petánovics György 1 frt, Polgár Mihály 1 frt, Rosenthal Gyula 2 frt, Zsided János urak 1 frt, melyért a tűzoltó egylet nevében köszönetet mond a pénztárnok.

Szent-Grothon a „polgári táncmulatság“, mely az idei farsang befejezésére rendeztetett, csak ugyan megfelelt mindenben céljának. — Izléssel diszített terem, benne a legbájosabb eleven rózsákkal élénk tártta a kőtők által annyj változatosságban megénekel „tündér világot.“ Az estély megécfolta a „Kleider machen Leute“

(Bumüller) oly jogokban, melyekről az ókorok még csak fogalma sem volt. Midőn tehát korunk nagy szájhősei oly fennen hirdetik a szabadság, egyenlőség, testvériség nagy eszméit, emlékezzenek meg arról is, hogy eme nagy eszméknek multjok is van, s hogy e szép elveknak megpendítője s harczoza az annyiszor megurdalt középkor volt.

A középkor szüntette meg a pártjogot, s ennek megvalósítása, kivitelet két nagy pápa nevéhez van füzve. VII. Gergely és III. Sándor voltak azok, kik e gyalázatos jogot érvényen kívül helyezték, amazi az 1078 római zsinaton küzdött ellene, emez a laterani zsinaton adta annak meg a halálos döfést. Elmondhatni, hogy sokat tett a középkor, mely a változott viszonyok daczára is dicséretére válnék az ujkornak. Vagy a csillagjósítás elleni harc, mely ugyszólván az emberiséggel egyidős. E babonaság ellen a középkor kelt fel először az 506-iki agdei zsinatnak 52-ik canonjában, hol csillagjósoktól az urvacsorát tagadja meg, és az orleansi zsinaton, melynek 30-ik canonjában ugyanazokat egyházi átokkal sújtja. Igaz, hogy a csillagjósolást nem sikerült teljesen megszüntetni, de nem esoda, midőn még egy II. Frigyes is jósló szobrokat állíttatott. A csillagjósolás eljutott egész XIV. Lajosig, amidőn is Blois Péter Bath érsekkel érlelyesen kikelt a csillagjósok ellen, s avval, hogy kimondotta „nincs véletlen, hanem isteni Gondviselés,“ a hydrának mindenkorra fejét vette. Használó küzdelmet fejtett ki a középkor a varázslattal szemben.

Ezekből is láthatni, mily tiszteletre méltó a középkor akkor, midőn a nemzetek erkölcsét megjavítja, midőn azok kebeléből az erkölcselen szokásokat, babonaságot kitépi. Igaz, hogy lehetnek olyanok, kik az erkölcsök megjavítását, a szív megnevesítését nem tartják művelődésnek, de ezek nem lehetnek komoly tudósok; ezek nem lehetnek értelmes emberek, mert kifelejtették számításaikból, hogy szívnevesítés nélkül művelődésről szó sem lehet.

Scherer István.

német példaszót, mert a mi szent-gróthi szépeink elragadóak voltak a bálon megjelent háziasszonyoknál is és bebizonyították az alkalommal, hogy a szép nők nagy költség és pazar fény nélkül is remekeltek a teremben. — A fényesen kivilágított teremben, mindenütt a legkedélyesebb hangulat uralkodott; mulatott mindenki szívének ohajtott vágya szerint és így nem csoda, hogy egész világs reggelig lankatlan kedvvel folytatták a táncot. — Az eleven koszoru a következő rózsákból állott: Botffy Mariska, Steiner Berta, Feigelstok Flóra, Friedmann Paula, Holy Józsa, Wiener Gizella, Korein Bettica, Csuk Róza, Fleiner Gizella és Rezsín nővérek (Z.-Szt.-László) Hoffmann Regina, Oppenheim Paula, Weisz Janka, Weisz Róza, Kőszeghy Amália, Holy Lujza, Fülöp László, Moor nővérek, továbbá Glázer Gyuláné, Krenn Rezsóné, Róth Vilmosné, Németh Zsigmondné Csuk Lajosné, Moor Jánosné, Fisch Mórné és Korein Józsefné.

A városi tisztújító gyűlés Alsó-Lendván Nagy József járási szolgabíró ur elnöke alatt f. hó 15-én megtett meg a következő eredménnyel: Poppel Ferenc nyug. kir. adóhivatali ellenőr városbíró, Gazdag Ignác helyettes bíró, Csaplovits József, Simon Miklós, Bratkovics Kálmán és Toma János esküdtek, Adorján Pál pénztárnok.

Kinevezés, A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a tapolezai gazdasági felső népiskolához Redl Gusztávot, az említett iskola rajztanítóját, igazgatóvá, Vastag János tanárjelöltet pedig a gazdaság tanítójává nevezte ki, mindkettőt ideiglenes minőségben, továbbá Zánkay Zsigmond nagy-kanizsai polg. isk. segédtanítót ugyanazon intézethez rendes tanítóvá.

Végtárgyalás. A budapesti kir. törvényszék kiküldött bírósága a szilvágyi zsidóellenes lázadási bűnperben városunkban f. hó 29-én és a következő napokon fogja tartani a végtárgyalást.

Jegyzőválasztás lesz Sajtörön március hó 17-én és Felső-Bagodon április hó 2-án.

Állandó gazdasági tudósító. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter Koller István arajki földbírtokos urat állandó gazdasági tudósító tisztséggel bízta meg.

Sümegehn. f. hó 9-én Mojzer József nagyvendéglőjében a hölgyek társaságát rendezték, melyen 86-an vettek részt; az első négyest 36 pár táncolta; a közönség reggeli 5 órakor kezdett oszlani. — A mulatóság jó sikerrel, amiben a vendéglőnek legnagyobb része volt, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy rögtön fel lett szólítva egy ily estélynek f. hó 23-án leendő tartására.

Állami végrehajtók kinevezése. A m. kir. pénzügyminiszter a közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t. c. 83 §-a alapján állami végrehajtókká megyénk területére Gígler Jenőt, Kocsis Miklóst, Paulik Gézát és Perényi Károlyt nevezte ki.

Rabló tamadás. F. hó 19-én este Kis János akali földbírtokost 9 tagból álló rablóbanda megtámadta és tőle 1000 frt. kézpénzt, egy darab 13 ezer forintra szóló takarékpénztári könyvet, több száz forinta menő ezüst és arany ékszert elraboltak. — A legerélyesebb vizsgálat rögtön folyamatba vétetett.

A vetések megyénk egerszegi, alsó-lendvai, letenyei, keszthelyi, kanizsai, novai, pacsai, tapolezai és sümegei járásában egészben véve jól teleltek; a tavaszi vetések megkezdettek; az egerszegi járásban a búzában a drótféreg jelentékeny károkat tett.

Mértékletlen ivás áldozata. Visinger Antal helybeli könyvkötősegéd mértékletlen pálinkaivás folytán f. hó 20-án szívészélhűdésben rögtön meghalt.

Gyilkosság. Pető Mihály sárhidai születésű, második korosztálybeli hadköteles a héten a baki erdőben meglöve találtatott. A megrett orvosrendőri vizsgálat szerint a szerencsétlen áldozat már több hét óta halva feküdt anélkül, hogy bárki is reá akadt volna.

Hízóállat kiállítás Bécsben. A bécsi gazdasági egyesület a városi vágómarhavásár sz.-márti csarnokában f. évi április hó 4., 5. és 6-án hízóállat kiállítást rendez, melyen kiállíthatók az osztrák-magyar monarchia területén hizalt szarvasmarhák, juhok, sertések, baromfiak és tengeri nyulak, továbbá mezőgazdasági gépek és eszközök. A bejelentések legkésőbb f. évi március hó 1-ig a kiállítás központi bizottságához „Comité für die IV. Mastvieh-Ausstellung in Wien“ I. Herrengasse 13. küldendők be. Minden bejelentett állatért és tárgyért a bejelentéssel egyidejűleg a helypénz beküldendő és pedig borjuért 2 frt., felnőt szarvasmarháért 6 frt., csoport juh 3 darabjáért 4 frt., egy juhért 1 frt 50 kr., sertésért 1 frt., baromfi darabjáért 10 kr., tengeri nyul darabjáért 25 kr.; — Mezőgazdasági gépek- és eszközöknél az elfoglalt hely méteréért 20 kr. fizetendő. — Kiosztatnak tisztelet díjak, pénzbeli díjak és érmek. Díjazásban csak valóban jó állatok részesülnek. Tiszteletdíjra csak azon kiállító tarthat igényt, aki a kiállított állatokat maga tenyészette. — A bejelentett állatok legkésőbb április hó 3-án a kiállítási helyre hozandók s még eladásuk esetében is április hó 6-án esti 7 óra előtt onnan el nem vihetők. — A juhok a kiállítás előtt két hóval megnyerendők. — A kiállítóknak jogukban áll a szálak takarmány kivételével egyéb takarmány-anyagokat magukkal hozni; gondoskodva lesz azonban arról, hogy a kiállítás helyén a jó minőségű takarmány megfelelő áron s a szükséges mennyiségben rendelkezésre álljon. — A tűz elleni biztosítást a kiállítási téren a bizottság a vállalat költségén eszközöndi. — A bizottság egyéb kárért vagy veszteségért felelősséget nem vállal. — A kiállítókat kötelesek a bizottság utasításához alkalmazni s alárendeltjeiket ez iránt usítani.

Az 1883. évi szüret eredménye megyénkben. Be volt iltetve szőlővel 40978 hold, termett 420256 hectoliter, eladatott 12354 hl. must, seprétre 10%-ot számítva, tesz 40790 hectoliter. — Készült közönséges fehér bor 224958 hl., finom csemege fehér bor 1044 hl., közönséges vörös bor 24123 hl., finom csemege vörös bor 33 hl., siller 116954 hl.; szőlő a belfogyasztásra eladatott 10013 kilogram. Becs- és eladási ára a must-

nak 8.63 frt., a lehuzott új bornak 9.39 frt., a közönséges bornak 11 frt., a finom csemege bornak 22.43 frt., a termelt bornak összes értéke 3.665,775 frt., az eladott szőlő 1110 frt. — Egy holdon átlag termelt 9.23 hl. — Hazánkban 1883-ba be volt iltetve 633076 hold szőlővel, termelt 5151255 hl., must; egy holdon átlag 7.33 hl.; a termelt összes bornak értéke 47.780,717 frt.

Irodalom.

A „Pesti Hírlap“ című politikai, közgazdasági és szépirodalmi tartalmu napilapra, mely naponként két teljes iven, azaz 16 oldalon jelenik meg (s kisebb alakja dacára is legnagyobb lapjaink közé tartozik) felhívjuk olvasóink figyelmét. A „Pesti Hírlap“ ot kormánytól és pártoktól teljesen független irányba, részrehajlatlansága, gyors értesülései és gazdag tartalma a legkedveltebb és legterjedtebb lapok közé emelték. Erős és öntudatos magyar nemzeti politikáért harcol az igazi liberalizmus és demokracia alapján. Vezércikkeit Beksics Gusztáv, Borostyáni Nándor, Eötvös Károly, Pesty Frigyes, és Törs Kálmán írják. A kedvelt országgyűlési karcolatok (A t. házból) Mikszáth Kálmán kitűnő humoristánk tollából folynak. A „Pesti Hírlap“ mindennap két-három tárcacikket, nagyérdékű regényt, rövidebb beszélyeket, bő újdonsági- és színházi rovatot közöl. Közgazdasági rovatának vezetője ismert közgazdasági írónk, Mende Bódog. A „Pesti Hírlap“ emellett az egyetlen magyar lap, mely hetenként kétszer-háromszor egy-egy zongorára szerzett zenedarabot közöl melléklet gyanánt. Az előfizetők így évenként legalább is 120 zenedarabot kapnak, a melyeknek bolti értéke egymagában sokkal több a lap előfizetési áránál. Mindennek dacára a „Pesti Hírlap“ a legolcsóbb magyar politikai napilap. Ára egész évre csak 14 frt. Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen küld a „Pesti Hírlap“ kiadó-hivatala (Budapest, Légrádi testverek, nádor-utca 7.). A megrendelők figyelemzetnek, hogy csakis „Pesti Hírlap“ ot kérjenek.

A „Magyarország és a Nagyvilág.“ című nagy képes szépirodalmi hetilap legutóbbi négy száma élénk tanuskodik arról, hogy a szerkesztő, Borostyáni Nándor, magas irodalmi színvonalon iparkodik tartani e régi kedvelt illusztrált lapunkat. Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Jakab Elek, Milkó Izidor, Könyves Tóth Kálmán, Madararassy László stb. jeles íróink gazgították nagyérdékű szépirodalmi és történelmi közleményekkel a lap utóbbi számain. Azonkívül a „Magyarország és a Nagyvilág“ kiváló sulyt fektet a földrajzi, természetani és természetrajzi, valamint a népismeretek népszerűsítésére. Ép azért a mindkét nembeli serdült ifjúság is élvezettel és haszonnal olvashatja e lapot, melyben nincs semmi, a mi a jó ízlést sértené. Képek tekintetében a „Magyarország és a Nagyvilág“ a leggazdagabban illusztrált magyar lap. Két iven hetenként átlag 16—20 illusztrációt közöl. Utóbbi számban „Hírnevés művésznők“ cím alatt egész areképesarokot közöl, bemutatva hazánk és a külföld kitűnő énekesnőinek és színésznőinek areképeit. Egy másik képsorozat a nevezetes templomokat, egy narmadik a külföldi városokat mutatja be. A beceses tartalmu lapot élénken ajánljuk olvasóink figyelmébe. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld bárkinek a „Magyarország és a Nagyvilág“ kiadó-hivatala (Budapest, Légrádi-testverek, nádor-utca 7. szám). Előfizetési ára egész évre 8 frt, a Pesti Hírlappal együtt 20 frt.

NYILTTÉR*)

Nyilatkozat.

Ezennel tudatom, hogy 1884. évi február hó 19-én Misedán az 500 meternáza buza eladatott és ezt Mel-ler Emanuel soprni kereskedő vásárolta meg. — Ebből kitetszik, hogy nem az én, hanem Rosenberg Zsiga állítása valótlan.

Misefa, 1884. február 20.

Fabianics Ignac.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

UDVARDY IGNÁC.

3638 tk. 1883.

Árverési hirdetés.

Hirschl Samu pákai lakos végrehajtónak Bicsák József pákai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 112 frt. tőkekövetelés és ennek 1877. évi március hó 22. napjától járó 6% kamatai, 15 frt 80 kr. perbeli, 10 frt 75 kr. végrehajtási, 12 frt 50 kr. zálogjog bekebelezési, 12 frt 17 kr. vgtó teljesítési már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. c. 142 §. alapján és a 146. §. értelmében az alsó-lendvai kir. bíróság területén levő, Szécsi-Sziget községében fekvő, a szécsi-szigeti 333. sz. jtkvben A. 7. 2. 3. sorsz. a. felvett és Bicsák József nevében álló és az adó alapján az 1881. évi 60. t. c. 148. §-a értelmében 1731 frtba becsült hegyvám váltással terhelt ingatlanra 1731 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül **1884. évi március hó 4-ik napjának d. e. 10 órája** Szécsi-Sziget községben a községbíró házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-árának 10%-át vagyis 173 frt 10 krt kézpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. k. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 10 nap alatt,

a másodikat ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt, az utolsó részletét pedig ugyan azon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39.B.15/7. M. szám alatt kelt rendeletben előírt módon az a.-lendvai kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az ezen árverési hirdetés kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkvi hatóságnál és szécsi-szigeti községelöljáróságnál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fent irt telekkvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetés egy példánya a bíróság hirdetésnyi tábláján kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekintethetős végett egy-egy példánya az összes körjegyzőségeknek a szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljáróságokhoz megküldetni, és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen árverési hirdetésnek egy-szerű kivonata Zala Egerszegen megjelenő „Zalamegye“ című lapban egyszeri közzététel végett végrehajtható ügyvédnek kiadatni rendeltetik.

Ezen árverés és feltételek az összes érdekelteknek kézbesíteteni rendeltetik.

Alsó-Lendván 1883. november 24.

Nábráczky Lajos
kir. aljbíró.

32—35 v. 1884.

Árverési hirdetés.

Alulirt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíró 744, 745, 746 és 747 számú végzése által Sohr Gyula, Goldner János, Kohn Henrich és társa, ugy Deuch József végrehajtók javára Singer Adolf zalaegerszegi lakos ellen 1704 frt 84 kr. tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2812 frt 67 krra becsült butorok és rőfös bolti cikkekből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Zala-Egerszegen leendő eszköz-lesére

1884-ik év február hó 25-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitiizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen 1884-ik évi február hó 17-ik napján.

Nemes Sándor
kir. bír. végrehajtó.

3637 tk. 1883.

Árverés hirdetés.

Az alsó-lendvai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hirschl Miksa végrehajtónak Csondor Sándor végrehajtást szenvedő elleni 90 frt. tőke követelése és járuléka iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbíró területén lévő Kszit-miklós községben fekvő, a kerkaszent-miklósi 50. sz. jtkvben A. I. 1—17 7 1 sor sz. a. felvett és 1/3-ad részben Csondor Sándor nevében álló és holtiglani lakás, élelem és ruházattal ellátásból álló kikötmennyel terhelt és az adó alapján tartozékokkal együttesen 1163 frtba becsült ingatlan, továbbá a 199. sz. jtkvben A. 7 1—3 5 és 6 sor sz. a. felvett és szintén 1/3-ad részben Csondor Sándor nevében álló s a fenti kikötmennyekkel és ezen felül hegyvám váltással terhelt és 297 frtba becsült ingatlan részt az árverést 1163 frt és 297 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy fennebb megjelölt ingatlan

az 1884 évi március hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Kerka-Szt.-Miklóson a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-árának 10%-át vagyis 116 frt, 29 frt 70 kr. kézpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1883. évi november hó 23-ik napján. Az alsó-lendvai kir. járásbíró mint telekkvi hatóság.

Nábráczky Lajos
kir. aljbíró.

343 tk. 1884.

Árverési hirdetés.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Grünvald Lajos zalaegerszegi lakos végrehajtónak Moser Sándor zalaegerszegi lakos végrehajtást szenvedő elleni 300 frt és 134 frt 4 kr. tőkekövetelések és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő,

